

Nazwa przedmiotu: Instrument główny		
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Instrumentalny	Punkty ECTS	36
	Ilość godzin	120
Kierunek: Instrumentalistyka	Specjalność: obój barokowy	
Katedra Klawesynu, Organów i Muzyki Dawnej	Status przedmiotu: obowiązkowy	
Forma zajęć: wykład	Język: polski	
Poziom studiów: stacjonarne II st.	Rok/semestr I-II/I-IV	
Koordynator przedmiotu	Kierownik Katedry Klawesynu, Organów i Muzyki Dawnej	
Prowadzący zajęcia	mgr Magdalena Karolak	
Cele przedmiotu	Podstawowym i nadrzędnym celem nauki przedmiotu jest rozszerzanie znajomości historycznych uwarunkowań gry na instrumencie według określonych zasad. Wiedza z zakresu historycznych traktatów XVII, XVIII i XIX– wiecznych znajduje swe urzeczywistnienie w praktycznych umiejętnościach. Student świadom różnic pomiędzy tzw. tradycją wykonawczą a faktyczną praktyką historyczną poszerza swe kompetencje. Następuje bezpośrednie nawiązanie do głównej intencji kompozytora i dogłębne zrozumienie istoty opracowywanego repertuaru. Wykorzystane instrumentarium historyczne ma dać możliwość studiującemu jak najwierniejsze oddanie oryginalnego brzmienia instrumentu. W opracowywanym programie uwzględniony zostaje również idiom wirtuozowski różnych epok oraz przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela.	
Wymagania wstępne	Wiedza i umiejętności na poziomie studiów I stopnia.	
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		
Semestr I, II i III		
- Gamy majorowe i minorowe do czterech znaków przykluczowych. Utwory z okresu ok. 1680 – 1780 z różnych kręgów stylistycznych (Francja, Włochy, Anglia, Niemcy i inne ośrodki). Wykonywanie i zapoznawanie się z partiami obojowymi obligato, w szczególności z Pasji, Mszy i Kantat Jana Sebastiana Bacha oraz partiami solowymi oper Haendla. - Indywidualne lub grupowe warsztatowe prace stroikowe. Poznawanie różnych technik wiązania, wybierania trzciny, fasonowania, dostosowywania do różnych modeli instrumentów. Ukazywanie bogactwa tematyki stroikowej, typów stoików do poszczególnych odmian obojów barokowych (oboe d’amore, oboe da caccia). - W miarę możliwości udostępnienia przez pedagoga poszczególnych odmian obojów tudzież posiadania ich przez studenta (obój d’amore, oboe da caccia, klasyczny obój mozartowski), wprowadzanie utworów z użyciem tegoż instrumentarium i uświadamianie studentom konieczności rozbudowy swojego własnego instrumentarium, jako nieodzownego warunku zaistnienia w świecie zawodowego wykonawstwa muzyki dawnej.		
Semestr IV		
Przygotowanie programu recitalu dyplomowego kończącego studia I stopnia. Praca wraz z pedagogiem nad doбором repertuaru. Kształtowanie profesjonalnej postawy muzyka. Kontynuacja indywidualnych lub grupowych warsztatowych prac stroikowych. Poznawanie różnych technik wiązania, wybierania trzciny, fasonowania, dostosowywania do różnych modeli instrumentów. Ukazywanie bogactwa tematyki stroikowej, typów stoików do poszczególnych odmian obojów barokowych (oboe d’amore, oboe da caccia).		

Kategorie efektów	EFEKTY UCZENIA SIĘ
K_W02	posiada szczegółową wiedzę dotyczącą repertuaru wybranej specjalności oraz posiada wiedzę dotyczącą związanego z nią piśmiennictwa;
K_W07	posiada głębokie zrozumienie wzajemnych relacji pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami studiów oraz zdolność do integrowania nabytej wiedzy;
K_U01	posiada wysoko rozwiniętą osobowość artystyczną umożliwiającą tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych;
K_U02	samodzielnie interpretuje i wykonuje utwory muzyczne w oparciu o własne twórcze motywacje i inspiracje na wysokim poziomie profesjonalizmu, zgodnie z wymaganiami stylistycznymi;
K_U03	podczas realizacji własnych koncepcji artystycznych wykazuje się umiejętnością świadomego zastosowania wiedzy dotyczącej elementów dzieła muzycznego i obowiązujących wzorców formalnych;
K_U04	na bazie doświadczeń związanych z studiami pierwszego stopnia potrafi wykazywać się umiejętnością budowania i pogłębiania obszernego repertuaru w zakresie swojej specjalności, z możliwością specjalizowania się w wybranym obszarze;
K_U05	na podstawie wiedzy o stylach muzycznych i związanych z nimi tradycjach wykonawczych wykazuje się umiejętnością konstruowania i wykonywania spójnych i właściwych z punktu widzenia sztuki wykonawczej programów;
K_U08	kontynuując i rozwijając umiejętności nabyte na studiach pierwszego stopnia, poprzez indywidualną pracę utrzymuje i poszerza swoje zdolności do tworzenia, realizowania i wyrażania własnych koncepcji artystycznych;
K_U09	posiada umiejętność szybkiego odczytania i opanowania utworów, ze świadomym zastosowaniem różnych typów pamięci muzycznej;
K_U10	posiada umiejętność dogłębnego rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych i metrycznych oraz aspektów dotyczących aplikatury, smyczkowania, pedalizacji, frazowania, struktury harmonicznego itp. opracowywanych utworów;
K_U11	posiada podstawowe umiejętności obsługi sprzętu służącego do rejestrowania dźwięku i (ewentualnie) obrazu, swobodnie poruszając się w obrębie specjalistycznego oprogramowania koniecznego do realizacji zadań z zakresu specjalizacji;
K_U14	na bazie doświadczeń uzyskanych na studiach pierwszego stopnia wykazuje się umiejętnością świadomego stosowania technik pozwalających panować nad objawami stresu;
K_K01	jest w pełni kompetentnym i samodzielnym artystą, zdolnym do świadomego integrowania zdobytej wiedzy w obrębie specjalności oraz w ramach innych szeroko pojętych działań kulturowych;
K_K04	posiada umiejętność krytycznej oceny własnych działań twórczych i artystycznych oraz umie poddać takiej ocenie inne przedsięwzięcia z zakresu kultury, sztuki i innych dziedzin działalności artystycznej;
K_K05	wykorzystuje mechanizmy psychologiczne, wykazuje się umiejętnością funkcjonowania w społeczeństwie w zakresie wykonywania własnych działań artystycznych i dostosowywania się do współczesnego rynku pracy;
K_K07	świadomie umie zaplanować swoją ścieżkę kariery zawodowej na podstawie zdobytych na studiach umiejętności i wiedzy, wykorzystując również wiedzę

	zdołątą w procesie ustawicznego samokształcenia;
K_K08	posiada umiejętność inspirowania i organizowania procesu doskonalenia umiejętności warsztatowych innych osób.

Metody kształcenia	1. praca indywidualna, wykład z prezentacją 2. dyskusja 3. analiza utworu	
Metody weryfikacji efektów uczenia się	egzamin, projekt, przesłuchanie	
Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	Warunki zaliczenia	Warunkiem uzyskania zaliczenia w każdym semestrze jest przygotowanie przez studenta programu w stopniu umożliwiającym jego publiczną prezentację.
	Warunki egzaminu	Podczas egzaminów oceniane jest techniczne przygotowanie programu (w tym właściwa realizacja zapisu nutowego) oraz poziom artystyczny wykonywanych utworów. Aktywność koncertowa oraz uzyskane nagrody na konkursach mają wpływ na ogólną ocenę studenta.
Literatura podstawowa		
Literatura zgodna z treściami programowymi przedmiotu. Repertuar podstawowy – utwory najważniejszych kompozytorów epoki renesansu i baroku. Repertuar uzupełniający – utwory innych kompozytorów epoki renesansu i baroku. Program jest indywidualnie dostosowywany do predyspozycji studenta, uwzględnia prawidłowy i harmonijny rozwój w oparciu o możliwości studenta i tempo dokonywanych postępów.		

Literatura uzupełniająca
Jacques-Martin Hotteterre Principles of the Flute, Recorder and Oboe Dover International London 1968
Jacques-Martin Hotteterre, Zasady gry na flecie poprzecznym, flecie podłużnym i na oboju, tłum. M. Pilch, red. M. Nahajowski, Łódź 2013
Johann Joachim Quantz Versuch einer Anweisung die Flöte traversiere zu spielen , reprint 1752 Bärenreiter Verlag 1997
Johann Joachim Quantz, Versuch einer Anweisung die Flöte traversiere zu spielen, Berlin 1752; wyd. polskie: O zasadach gry na flecie poprzecznym, tłum. M. Nahajowski, Łódź 2012.
Bruce Haynes Music for Oboe 1650 – 1800: a Bibliography Berkeley 1985, 2/1992
Bruce Haynes The Eloquent Oboe: A History of the hautboy from 1640 to 1760 Oxford University Press
Geoffrey Burgess, Bruce Haynes The Oboe Yale University Press 2005
John Spritzer, Neal Zaslaw The Birth of the Orchestra: History of an Institution, 1650-1815 Oxford University Press 2004
Betty Bang Mather Interpretation of French Music from 1675 to 1775 for Woodwind and other Performers

McGinnis & Marx Music Publishers New York 1973
 Nikolaus Harnoncourt Muzyka mową dźwięków Warszawa 1995
 Nikolaus Harnoncourt Dialog muzyczny Warszawa 1999
 Philip Bate Obój od A do Z PWM Kraków 1974
 Robert Donington Baroque Music: Style and Performance. A Handbook
 B. Kuijken The Notation Is Not the Music, Indiana University Press, 2013
 M. Pilch, Wibracja w świetle historycznych szkół fletowych – świadomie wykonywany ozdobnik, wyraz emocji czy mechaniczna maniera? w: Między traktatem a mową uczuć w dźwięki przemienioną. Muzyka XVIII wieku w teorii i praktyce, Akademia Muzyczna w Łodzi 2014
 Betty Bang Mather, D. Lasocki, Free ornamentation in woodwind music 1700-1775, McGinnis & Marx Music Publishers, 1976
 R. W. Duffin, Jak system równomiernie temperowany popsuł harmonię i dlaczego powinno cię to obchodzić, tłum. T. Wierzbowski, Wrocław 2016

Biblioteki wirtualne i zasoby on-line (opcjonalnie)

Repozytoria prac dyplomowych, doktorskich i habilitacyjnych muzycznych uczelni krajowych oraz zagranicznych
 Academic Search Premier
 Cambridge Companions to Music
 Classical Scores Library
 Garland Encyclopedia of World Music Online
 JSTOR
 Naxos Music Library
 New York Times Historical (1851-2007)
 Oxford Music Online
 Grove Music Online
 Oxford Reference Online
 Project MUSE
 ProQuest Dissertations & Theses
 RILM Abstracts of Music Literature (1967-Present only)
 RIPM Retrospective Index to Music Periodicals with Full Text
 International Music Score Library Project